

Verloren en gevonden

In het Midden-Oosten leefde een rijke man, die twee zonen had. De jongste zei op een dag tegen zijn vader: 'Vader, geef mij nu maar alvast het deel van de erfenis waarop ik later recht heb!' En de vader verdeelde zijn bezittingen, al was hij heel verdrietig over de houding van zijn zoon. Korte tijd later pakte de jongste zijn spullen bij elkaar en reisde naar een ver gelegen land. Daar, ver van huis, verspilde hij zijn bezit en leefde een tijdje in grote overvloed. Maar toen alles op was, kwam er een grote hongersnood in dat land. Hij raakte zijn vrienden kwijt en begon gebrek te lijden. Daarom ging hij op zoek naar werk. Een boer had uiteindelijk wel werk voor hem: hij mocht op de varkens passen op een modderig veldje. Hij had zo'n honger dat hij zelf zijn buik maar wát graag wilde vullen met het varkensvoer, maar dat mocht niet.

Toen begon hij na te denken, en zei bij zichzelf: 'Hoe is het mogelijk?! De loonwerkers bij mijn vader thuis hebben een overvloed aan eten, en ik verga hier van de honger! Weet je wat ik doe? Ik ga op weg, terug naar mijn vader. Als ik thuis kom zal ik zeggen: Vader, ik heb gezondigd tegen God en tegen u; ik ben het niet meer waard uw zoon te worden genoemd. Maar mag ik alstublieft als knecht bij u in dienst komen?'

Zo stond hij op en ging op weg naar zijn vader. En toen hij nog ver van huis was, zag zijn vader hem al: hij stond vol liefde op de uitkijk. Dus liep de vader snel naar hem toe, viel hem om de hals en kuste hem hartelijk.

Toen zei die zoon: 'Vader, ik heb gezondigd tegen God en tegen u; ik ben niet meer waard uw zoon te worden genoemd'. Maar zijn vader zei tegen de werknemers: 'Haal snel de mooiste kleren, en doe ze hem aan; geef hem een ring voor zijn vinger, en schoenen voor zijn voeten. En slacht een kalf, dan gaan we een feestmaal houden, want we zijn blij. Want deze zoon van mij was dood, maar hij is weer levend geworden. Hij was verloren, maar hij is gevonden!' En toen begon het grote feestmaal.

In de Bijbel lezen we dit prachtig mooie verhaal. De Heere Jezus vertelde het Zelf (in Lukas 15, vanaf vers 10).

Want God, Die rijk is aan barmhartigheid, heeft ons liefgehad met een grote liefde, hoewel wij dood waren in onze zonden (dat zijn alle verkeerde dingen die we denken, doen en zeggen, waardoor we eeuwig van God gescheiden zijn). Hij maakt ons levend door Christus. Maar dat doet Hij alleen uit genade, niet omdat we zelf goede werken doen. God zoekt ons op in onze verloren toestand; Hij wil ons uit pure liefde redden en eeuwig leven geven (lees Efeze 2:1-8). Het enige wat we moeten doen, is dit: terugkeren naar God en erkennen dat we helemaal op de verkeerde weg waren, met de verkeerde eindbestemming. De rest geeft Hij ons dan uit genade: vergeving, blijdschap, eeuwig leven! Wie zou dat niet willen?